

Ett modernare socialförsäkringsskydd för gravida (SOU 2023:23)

Sammanfattning

Inspektionen för socialförsäkringen (ISF) har granskat utredningens förslag och bedömningar med utgångspunkt i hur de bedöms påverka rättssäkerheten och effektiviteten inom socialförsäkringsområdet. ISF begränsar därför sina synpunkter till de förslag som skulle få konsekvenser för socialförsäkringen.

ISF välkomnar ett moderniserat socialförsäkringsskydd för gravida och anser att förslagen bidrar till att stärka gravidas skydd och minska risken för diskriminering av gravida. Med denna utgångspunkt redogör vi först i korthet för vår inställning till utredningens förslag och bedömningar. Därefter kommenterar vi några av förslagen och bedömningarna mer utförligt.

ISF:s inställning till förslagen och bedömningarna i korthet

ISF delar bedömningarna och tillstyrker förslagen i avsnitt 12.2–12.27, 12.29–12.30, 12.32–12.33, 12.35–12.36 och 12.38.

ISF avstyrker förslaget i avsnitt 12.37.

ISF har i övrigt inga synpunkter på utredningens förslag och bedömningar.

ISF:s mer utförliga inställning till vissa av förslagen och bedömningarna

12.2 Graviditetspenning bör kvarstå som en egen förmån

ISF delar bedömningen att *graviditetsrelaterad arbetsförmågenedsättning ska hanteras inom sjukpenningregelverket om den bedöms bero på sjukdom. Graviditetspenningen bör kvarstå som egen förmån för graviditetsrelaterad arbetsförmågenedsättning som inte bedöms bero på sjukdom.*

ISF anser att det är betydelsefullt med en tydlig renodling mellan sjukpenning och graviditetspenning och instämmer i utredningens åsikt att en moderniserad graviditetspenning är att föredra framför att inordna arbetsförmågenedsättningen orsakad av graviditet i sjukpenningen. Flera av utredningens förslag kan också förväntas bidra till att minska den tidigare gränsproblematik som har funnits mellan regelverken.

Vi anser vidare att det är rimligt att graviditetspenningen kvarstår som en egen förmån eftersom det under graviditeten kan finnas behov av att avstå från arbete av andra orsaker än vad som bedöms som sjukdom.

12.3 Regelverket för sjukpenning ska förtydligas

ISF tillstyrker förslaget att *ett tillstånd av nedsatt arbetsförmåga som orsakas av graviditet ska anses vara en sjukdom om tillståndet är sådant att det hade ansetts vara sjukdom om den försäkrade inte hade varit gravid. Ett förtydligande med denna innebörd föreslås i 27 kap. 2 § socialförsäkringsbalken (SFB).*

ISF har tidigare påpekat att nedsättningen av arbetsförmågan bedöms på ett alltför restriktivt sätt vad gäller de påfrestningar som arbetsuppgifterna och kvinnans särskilda besvär innebär (ISF, *Tillämpningen av lagstiftningen om graviditetspenning*. Rapport 2014:25, s. 77). Det har funnits en gränsdragningsproblematik mellan ersättningarna sjukpenning och graviditetspenning. Tillägget i 27 kap. 2 §, som utredningen föreslår, förtydligar att gravida inte ska bedömas mer restriktivt än andra försäkrade och medför att risken för diskriminering av gravida med nedsatt arbetsförmåga minskar.

12.4 Sjukskrivningar av gravida ska granskas

ISF tillstyrker förslaget att *sjukskrivningar av gravida ska granskas för att undersöka om könsdiskriminering förekommer samt om sjukskrivningspraxis av gravida är likvärdig över landet.*

ISF vill framhålla att en sådan granskning även bör omfatta hur Försäkringskassan tillämpar regelverket, och inte enbart intygsskrivande läkares bedömningar av gravidas arbetsförmåga. ISF, bland andra, har tidigare identifierat en viss problematik angående Försäkringskassans tillämpning av regelverket för graviditetsspenning (ISF, Rapport 2014:25). Vi anser därför att även detta bör ingå i ett framtida granskningsuppdrag samt beaktas i förslaget om granskning och vid valet av den eller de myndigheter som ska ges uppdraget. Men vi tar inte ställning till hur granskningsarbetet ska organiseras eller vilken myndighet som får i uppdrag att genomföra granskningen.

12.6 Inkomsttaket vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst vid graviditetsspenning ska höjas

ISF tillstyrker förslaget att *inkomsttaket vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst vid graviditetsspenning ska höjas från 7,5 till 10 prisbasbelopp. En ändring med denna innebörd föreslås därför i 10 kap. 11 § SFB.*

ISF anser att en höjning av inkomsttaket inom graviditetsspenning till samma nivå som inom sjukpenning är viktig ur jämställdhetssynpunkt. Förslaget kan även undanröja eventuella incitament att ansöka om sjukpenning i stället för graviditetsspenning. Men vi vill, i likhet med utredningen, framhålla att den föreslagna höjningen inte innebär att ersättningen inom förmånerna blir likvärdig för alla grupper, eftersom det finns kollektivavtal som innebär en utfyllnad utöver sjukpenningen med upp till cirka 90 procent av lönen. Motsvarande kollektivavtalade ersättningar finns inte när det gäller graviditetsspenning.

12.7 Det ska inte i dagsläget införas en självständig rätt till graviditetsspenning vid psykiskt påfrestande arbete

ISF delar bedömningen att *det i dagsläget inte ska införas en självständig rätt till graviditetsspenning vid psykiskt påfrestande arbete.*

ISF anser att det är viktigt att inte förringa betydelsen av psykiska påfrestande i arbetet för gravida kvinnor men att det saknas tillräckligt kunskapsunderlag för att i dagsläget kunna införa en självständig rätt till

graviditetspenning vid psykiskt påfrestande arbete. Men ISF vill påtala vikten av att åtgärder vidtas för att förbättra kunskapsunderlaget.

Det förefaller generellt svårare att bedöma psykiska besvär och att göra en objektiv bedömning av vad som ska anses utgöra ett psykiskt påfrestande arbete. Utan tydliga bedömningsgrunder med grund i objektiva kriterier finns risk för gränsdragningsproblem och en icke transparent tillämpning. Det är av dessa skäl inte önskvärt att i dagsläget införa en självständig rätt till graviditetspenning vid psykiskt påfrestande arbete. Däremot är det av vikt att verka för ett bättre kunskapsunderlag innan en sådan eventuell rätt kan övervägas och införas.

Utredningen föreslår vidare förtydliganden i 10 kap. 2 § SFB om att det är fysiskt påfrestande arbete som kan ge rätt till graviditetspenning och att arbetsförmågan kan vara nedsatt av besvär som orsakas eller förvärras av graviditeten (avsnitt 12.8, se närmare nedan). Det ska bidra till att psykiska besvär får vägas in i bedömningen av rätt till graviditetspenning på grund av fysiskt påfrestande arbete, vilket ger ett stärkt skydd för gravida mot vad som gäller i dag. ISF bedömer det som lämpligt att samtidigt som man verkar för bättre kunskapsunderlag också verka för att skapa bättre förutsättningar att inom dagens regelverk beakta psykiska besvär, om de påverkar förmågan att utföra fysiskt påfrestande arbete.

12.8 Förtydliganden och tillägg gällande fysiskt påfrestande arbete

ISF tillstyrker förslaget att *det ska förtydligas i 10 kap. 2 § SFB att det är fysiskt påfrestande arbete som kan ge rätt till graviditetspenning. Det ska tilläggas i 10 kap. 2 § SFB att arbetsförmågan kan vara nedsatt av besvär som orsakas eller förvärras av graviditeten. Det innebär att även psykiska besvär ska beaktas vid bedömningen av rätten till graviditetspenning om de påverkar förmågan att utföra fysiskt påfrestande arbete. Det ska också göras ett tillägg till 10 kap. 2 § SFB med innebörden att arbete som inte eller endast med stor svårighet kan utföras på grund av den gravida kvinnans mage, ska anses vara fysiskt påfrestande arbete. Skrivningen i 10 kap. 2 § SFB om omplacering till **annat mindre ansträngande arbete** ska förkortas till omplacering till **annat arbete**.*

ISF anser att ett förtydligande i lagtexten att det är fysiskt påfrestande arbete som kan ge rätt till graviditetspenning medverkar till renodling och bättre förutsättningar för en transparent tillämpning. Det är samtidigt viktigt att arbetsgivare respektive sjukvården och deras beslutsstöd följer denna renodling och kan verka som stöd vid Försäkringskassans bedömningar.

Enligt utredningen är dagens rättsläge sådant att psykiska besvär inte får vägas in i bedömningen av rätten till graviditetspenning. Som ISF har framhållit ovan är det viktigt att psykiska besvär för gravida inte helt utesluts från graviditetspenningens tillämpningsområde. Vi ser därför positivt på förslaget att även psykiska besvär som påverkar förmågan att utföra fysiskt påfrestande arbete ska beaktas vid bedömningen av rätten till graviditetspenning.

Men ISF vill framföra att det av utredningens förslag till utformning av tillägget i 10 kap. 2 § 1 SFB kan vara svårt att utläsa att även psykiska besvär ska beaktas vid bedömningen av rätten till graviditetspenning, om de påverkar förmågan att utföra fysiskt påfrestande arbete. Detta hade kunnat tydliggöras i lagtexten genom att exempelvis uttrycka att det gäller *samtliga* besvär, enligt följande förslag:

“En gravid försäkrad som har ett fysiskt påfrestande förvärvsarbete har rätt till graviditetspenning om graviditeten eller *samtliga* besvär som orsakas eller förvärras av graviditeten sätter ned hennes förmåga att utföra sitt förvärvsarbete med minst en fjärdedel.”

Detta blir extra viktigt med tanke på att utredningen framhåller att det rör sig om en betydelsefull förändring jämfört med nuvarande regelverk och att det är en viktig del av moderniseringen.

ISF delar intentionen med förslaget om ett tillägg i 10 kap. 2 § SFB att arbete som inte eller endast med stor svårighet kan utföras på grund av den gravida kvinnans mage, ska anses vara fysiskt påfrestande arbete. Det är inte en önskvärd konsekvens att exempelvis personal inom tandvården som inte, eller endast med mycket möda, kan genomföra sitt arbete inte beviljas graviditetspenning. Men vi vill framhålla potentiella problem i tillämpningen. Det finns som vi ser det betydligt fler arbeten än inom tandvård- och kassapersonal där magen kan uppfattas som arbetshindrande, exempelvis kontorsarten. För att motverka tillämpningsproblem och en utvidgning av förmånens tillämpningsområde som inte är i enlighet med intentionen med förslaget förordar ISF att begreppet antingen förtydligas eller att det ges ytterligare stöd i vilken typ av fysiskt påfrestande arbeten som kan vara aktuella. Att överlämna bedömningen helt till rättstillämpningen riskerar på nytt att skapa otydlighet och motverka transparens, vilket går emot grundtanken om ett stärkt socialförsäkringskydd för gravida.

ISF anser att förslaget att förkorta *omplacering till annat mindre ansträngande arbete* till *omplacering till annat arbete* är befogat och kan verka för både bättre tydlighet och överensstämmande med regleringens utgångspunkter.

12.9 Arbetsgivare ska lämna in utlåtande i ärenden om graviditetspenning

ISF tillstyrker förslaget att *Försäkringskassan ska vända sig till arbetsgivaren i stället för till den gravida för att begära in arbetsgivarutlåtande i ärenden om graviditetspenning. Om det är uppenbart obehövt behöver Försäkringskassan inte begära att arbetsgivaren lämnar in ett utlåtande. Arbetsgivaren blir skyldig att, utöver den uppgiftsskyldighet som redan finns, på begäran lämna sådana uppgifter om arbetet och arbetsförhållandena som behövs i ett ärende om graviditetspenning. Ändringar med denna innebörd föreslås i 110 kap. 16 och 31 §§ SFB.*

ISF ser positivt på förslaget att Försäkringskassan ska begära in utlåtande från arbetsgivaren direkt i stället för från den gravida. Genom föreslagen hantering kan kvaliteten på utlåtandena förväntas bli bättre och mer kompletta än tidigare samt leda till kortare handläggningstider.

Vi har i tidigare granskningar (ISF, *Graviditetspenning och sjukpenning vid graviditet*. Rapport 2011:16 och ISF, Rapport 2014:25) framhållit att uppgifter om omplaceringsmöjligheter av den gravida ofta inte utretts i tillräcklig utsträckning av Försäkringskassan. Att utlåtandet inhämtas direkt från arbetsgivaren, och att arbetsgivaren på begäran av Försäkringskassan ska lämna uppgifter om arbetet och arbetsförhållandena, kan förväntas bidra till att Försäkringskassan i högre grad utreder arbetsgivarens uppgifter om att omplacering inte kan ske. Det kan i förlängningen förväntas leda till att fler gravida omplaceras och att färre gravida beviljas graviditetspenning.

Att hämta in uppgifterna direkt från arbetsgivaren, som är den aktör som får förväntas ha bäst kunskap om förhållandena på arbetsplatsen, kan även motverka felaktiga utbetalningar och bidragsbrott. Det kan också bidra till att arbetsgivaren i större utsträckning utreder möjligheterna till omplacering. ISF vill framhålla att det i sammanhanget är viktigt att den person eller funktion hos arbetsgivaren som lämnar uppgifterna har aktuell och relevant kunskap om arbetet och förhållandena på arbetsplatsen.

12.10 Förmånsperioden för graviditetspenning ska förlängas till och med dagen före faktisk förlossning

ISF tillstyrker förslaget att *graviditetspenning ska kunna beviljas som längst till och med dagen före faktisk förlossning.*

ISF anser att förslaget är ändamålsenligt sett till syftet att renodla användningen av olika förmåner. Förslaget kommer förmodligen att bidra

till att de gravida som går över tiden inte längre hamnar i en situation där de behöver ta ut dagar med föräldrapenning för att kunna stanna hemma den sista tiden innan förlossningen.

12.12 Överväganden avseende en generell graviditetspenning under slutet av graviditeten

ISF delar bedömningen att *de flesta gravida behöver vila i slutet av graviditeten.*

Enligt utredningen tar tre av fyra gravida ut föräldrapenning under de sista 7 dagarna innan beräknad förlossning eller senare. Utredningen påvisar även att det är vanligt att gravida som får avslag på ansökningar om sjuk- eller graviditetspenning väljer att ta ut föräldrapenning. Sammantaget talar detta för att många gravida har ett behov av ledighet de sista dagarna före förlossning. Det ska också framhållas att en generell graviditetspenning inte innebär att gravida tvingas att avstå från arbete.

12.13 Det ska införas en arbetsbaserad icke-behovsprövad graviditetspenning

ISF tillstyrker förslaget att *det ska införas en arbetsbaserad icke behovsprövad graviditetspenning som kan användas från och med den sjunde kalenderdagen före dagen för beräknad förlossning till och med dagen före faktisk förlossning, så kallad icke behovsprövad graviditetspenning.*

ISF anser att det är rimligt att den gravida kvinnan inte ska behöva välja mellan behovet av egen vila i slutet av graviditeten och möjlighet till ledig tid med föräldrapenning när barnet är fött. Argumenten för förmånen och konsekvensargumenten är relevanta ur både ett jämlikhets- och jämställdhetsperspektiv.

En potentiell nackdel som utredningen lyfter är att kvinnor får en ännu längre sammanhängande frånvaroperiod från arbetet. Det är förvisso tänkbart att kvinnor förlänger sin föräldraledighet med ytterligare dagar med föräldrapenning. Med tanke på att den föreslagna förmånen ska kunna användas från och med den sjunde kalenderdagen före dagen för beräknad förlossning till och med dagen före faktisk förlossning, samt att barn föds i genomsnitt 1,4 dagar efter beräknad förlossningsdag, kommer det i de flesta fall förmodligen endast röra sig om en kortare period innan själva föräldraledigheten. Det skulle också kunna medföra att kvinnor under sin föräldraledighet med barnet tar ut fler dagar med föräldrapenning och minskar på den obetalda föräldraledigheten. Kvinnor är i genomsnitt obetalt föräldralediga i cirka fyra månader under barnets första två år (ISF, *Vem*

använder obetald föräldraledighet? Rapport 2023:11). Det är tänkbart att behovet av att använda obetald föräldraledighet efter barnets födelse skulle kunna minska något om den föreslagna förmånen införs, eftersom de dagar med föräldrapenning som i dag tas ut före barnets födelse då finns kvar att använda. Vad utfallet blir av att införa en icke behovsprövad graviditetsspenning blir därför en viktig empirisk fråga att följa upp.

Enligt den föreslagna konstruktionen kommer förmånen att kunna utgå endast till gravida som är anställda eller egenföretagare. Förmånen ska som huvudregel inte kunna utgå till studerande, arbetslösa eller deltagare i arbetsmarknadspolitiska program om den gravida inte uppfyller 240-dagarsvillkoret (12 kap. 35 § första stycket SFB). Det här innebär att förmånen inte kommer att vara tillgänglig för alla gravida. ISF vill lyfta att detta eventuellt kan öka skillnaderna mellan olika socioekonomiska grupper av kvinnor när det gäller uttaget av föräldrapenning och den totala föräldraledigheten. I vår nyligen publicerade rapport kunde vi se att kvinnor med mycket låg inkomst är totalt föräldralediga färre dagar under barnets första två år än kvinnor med högre inkomst och att de inte drygar ut föräldrapenningen med obetald ledighet i samma utsträckning som kvinnor med högre inkomst (se ISF, *Vem använder obetald föräldraledighet?* Rapport 2023:11). Det finns därmed en risk för att dylika skillnader ökar något eftersom vissa grupper inte kommer att kunna använda den föreslagna icke-behovsprövade graviditetsspenningen. Men även detta är en empirisk fråga att följa upp.

Det kan övervägas om förmånen i stället bör kallas "förlossningspeng" eller liknande, i och med att den skiljer sig från graviditetsspenning i nuvarande utformning. Att en förmån med samma namn i ena situationen innebär bedömningskriterium utifrån graviditetsbesvär och arbete medan den i andra situationen inte har några sådana villkor kan riskera syftet och signalvärdet i den renodling mellan sjukpenning, graviditetsspenning och föräldrapenning som utredningen föreslår. Utredningen har övervägt förlossningspenning, höggravidpenning och allmän graviditetsspenning, men landat i icke-behovsprövad graviditetsspenning. Vi förordar inget särskilt namn men vill framhålla att ett annat namn än icke-behovsprövad graviditetsspenning bör övervägas.

12.23 Förtydligad möjlighet till omplacering på deltid

ISF tillstyrker förslaget att *det ska förtydligas i föräldraledighetslagen [1995:584] (FLL) att omplacering kan göras på deltid. Ändringar med denna innebörd föreslås i 18, 19 och 20 §§ FLL.*

ISF delar bedömningen att *omplacering på deltid bör kunna bli vanligare. Försäkringskassan och Arbetsmiljöverket bör informera om möjligheten i*

större utsträckning. Bestämmelserna i 20 § andra stycket FLL ska tolkas så att arbetsgivarens möjlighet att medge ledighet utan lön endast gäller i den omfattning kvinnan har en laglig möjlighet att få graviditetspenning.

ISF menar att förslaget är rimligt eftersom det i dagsläget inte framgår av FLL att omplacering kan göras på deltid. Ett förtydligande i enlighet med förslaget kan därmed bidra till att gravida kvinnor har möjlighet att arbeta längre.

ISF anser att om det föreslagna förtydligandet i FLL görs så bör det även tydligt framgå att arbetsgivarens möjlighet att medge ledighet utan lön endast gäller om kvinnan har rätt till graviditetspenning, annars finns inget ekonomiskt skydd.

12.25 Kvinnan har ett svagt skydd om det inte finns tillräckliga uppgifter i ärendet som visar att omplaceringsmöjligheterna är uttömda

ISF delar bedömningen att om arbetsgivaren har bedömt att möjligheterna till anpassning och omplacering är uttömda men inte gjort detta sannolikt för Försäkringskassan i ärendet om graviditetspenning, kan den gravida behöva avstå arbete utan både lön och socialförsäkringsförmån. Det är en brist inom socialförsäkringsskyddet för gravida.

Utifrån den beskrivna bristen i socialförsäkringsskyddet för gravida anser ISF att det är angeläget att den föreslagna kartläggningen (avsnitt 12.29) av hur arbetsgivare gör omplaceringsutredningar genomförs. Detta i syfte att få ett bättre underlag för att bedöma vilken eller vilka eventuella åtgärder eller ändringar av regelverk som kan vara lämpliga.

12.29 Det behövs mer information om i vilken utsträckning omplaceringar görs i dag

ISF tillstyrker förslaget att kartlägga hur arbetsgivare gör omplaceringsutredningar, förekomsten av omplaceringar och hur dessa omplaceringar fungerar.

ISF har i tidigare rapporter menat att det funnits brister i utredningen av gravidas möjligheter till omplacering och ser positivt på den föreslagna kartläggningen. Men vi tar inte ställning till hur kartläggningsarbetet organiseras eller vilken myndighet som ska ges uppdraget.

12.30 Kännedomen om risker i arbetsmiljön för gravida behöver förbättras

ISF tillstyrker förslaget att *undersöka arbetsgivares kännedom om risker i arbetsmiljön för gravida samt att det ska lämnas förslag på förbättringsåtgärder och att sammanställa aktuell forskning om risker i arbetsmiljön för gravida och fostret samt sprida informationen och hålla den tillgänglig.*

ISF delar bedömningen att *kännedomen om risker för gravida i arbetsmiljön behöver förbättras.*

ISF instämmer i att kunskapsunderlaget behöver förbättras både för att arbetsgivare på ett bättre sätt ska kunna hantera risker i gravidas arbetsmiljö och för att gravida ska kunna få stöd i sådana frågor. Kunskapen från sådana uppdrag kan även förväntas bidra till att befintlig reglering om risker i arbetsmiljön stärks. Men vi tar inte ställning till hur arbetet organiseras eller till vilken eller vilka myndigheter som ska ges uppdragen.

12.36 Tid med graviditetsspenning och icke-behovsprövad graviditetsspenning ska vara överhoppningsbar tid i arbetslöshetsförsäkringen

ISF tillstyrker förslaget att *tid med graviditetsspenning och icke-behovsprövad graviditetsspenning ska vara överhoppningsbar tid vid fastställande av ramtid i arbetslöshetsförsäkringen.*

ISF ser positivt på förslaget ur ett jämställdhetsperspektiv. Men vi kan inte bedöma effekterna eller dess konsekvenser för arbetslöshetsförsäkringen.

12.37 Flerbarnstillägget för barn nummer två ska tas bort

ISF avstyrker förslaget att *flerbarnstillägget i barnbidraget för barn nummer två ska tas bort.*

ISF anser att det i detta finansieringsförslag inte finns någon koppling mellan utredningens förslag och flerbarnstillägget. Utredningen gör ingen egen konsekvensanalys av vad ett borttagande av flerbarnstillägget för barn nummer två kan få för konsekvenser utan hänvisar endast till SOU 2021:101 *Träffsäkert. Införande av månadsuppgifter i bostadsbidraget och underhållsstödet*, som gällde en helt annan situation. I SOU 2021:101 framkom att flerbarnstillägget för barn nummer två inte är träffsäkert. Men i den utredningen gjordes bedömningen i relation till förslagen om vissa justeringar inom bostadsbidraget och underhållsstödet. Där handlade det

därför om en omfördelning av pengar från alla barnfamiljer till vissa barnfamiljer med större behov. Inom den utredningens ramar var det därför enligt ISF:s mening rimligt att avskaffa flerbarnstillägget för barn nummer två för att finansiera utredningens förslag.

Att avskaffa flerbarnstillägget för barn nummer två i syfte att finansiera justeringar inom graviditetspenningen är mindre rimligt och gäller en helt annan situation. Att avskaffa det aktuella flerbarnstillägget missgynnar familjer med en svag ekonomisk situation. Den ekonomiska familjepolitiken ska verka för att minska skillnaderna i de ekonomiska villkoren mellan hushåll med och utan barn samt bidra till att barnhushållens relativa ekonomiska standard inte försämras. Det kan därför finnas skäl att överväga en finansiering som inte missgynnar ekonomiskt utsatta familjer.

12.38 Förslagen bör följas upp

ISF delar bedömningen att *det bör göras en uppföljning av utredningens förslag.*

ISF anser att det är viktigt att införandet av förslagen görs på ett sådant sätt att det är möjligt att följa upp och att kunna genomföra olika effektutvärderingar av reformen. När det gäller den icke-behovsprövade graviditetspenningen bör Försäkringskassan arbeta för att det i myndighetens registerdata går att identifiera vilka dagar som är graviditetspenning och vilka dagar som är icke-behovsprövad graviditetspenning.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Eva-Lo Ighe. Utredaren Annika Augot har varit föredragande. I beredningen har också utredarna Madelene Bougas Löof och Susanne Fahlén deltagit. Vid den slutliga handläggningen har chefsjuristen Anna Samuelsson, enhetscheferna Dan Ljungberg, Elin Sundberg, Måns Nerman och Sofie Cedstrand deltagit.

Eva-Lo Ighe

Annika Augot